

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Ondřejem Bartošem ve věci

žalobců: a) G.M.
b) R. Z.
c) D. M.
d) H. M.
všichni zastoupeni Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova
1417/25, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, IČ 7064**
nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobách proti rozhodnutím žalované ze dne 3. 8. 2023, č. j. MV-117953-5/SO-2023 (G. M.), č. j. MV-117987-5/SO-2023 (R. Z.), č. j. MV-117970-5/SO-2023 (D. M.) a č. j. MV-118005-5/SO-2023 (H. M.), ve věci povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 8. 2023, č. j. MV-117970-5/SO-2023, se
zamítá.
- II. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 8. 2023, č. j. MV-117953-5/SO-2023, se
zamítá.
- III. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 8. 2023, č. j. MV-117987-5/SO-2023, se
zamítá.

IV. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 8. 2023, č. j. MV-118005-5/SO-2023, se zamítá.

V. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobci se žalobami, podanými u nadepsaného soudu dne 4. 9. 2023, domáhali přezkumu rozhodnutí žalované, uvedenými v záhlaví rozsudku, jimiž byla zamítnuta odvolání ve věci žádostí žalobců o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem strpění podle § 43 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Tyto žádosti zamítlo Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“), rozhodnutími ze dne 20. 4. 2023 (č. j. OAM-3285-9/DP-2023 – žalobce a), č. j. OAM-3280-9/DP-2023 – žalobkyně b) č. j. OAM-3264-10/DP-2023 – žalobce c), č. j. OAM-3257-9/DP-2023 – žalobce d)) podle § 46 odst. 1 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. l) zákona o pobytu cizinců.
2. Usnesením ze dne 26. října 2023, č. j. 43 A 4/2023-33, spojil krajský soud původně samostatně podané žaloby ke společnému projednání.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

3. Žalobci se domáhali zrušení napadených rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalované. Tvrdili, že jsou v držiteli víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území podle § 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců s dobou platnosti od 20. 6. 2023 do 17. 9. 2023. Důvodem udělení víza je probíhající řízení o žádosti o trvalý pobyt podle § 67 zákona o pobytu cizinců. Ze stejného důvodu, z jakého bylo žalobcům uděleno dlouhodobé vízum, požádali o udělení dlouhodobého pobytu. Jejich žádosti byly zamítnuty z důvodu chybějícího předpokladu, že důvod, pro který jim bylo uděleno dlouhodobé vízum (tedy jejich pobyt na území) bude trvat déle než 1 rok. Správní orgány podle žalobců nesprávně vyložily ustanovení § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců a nedostatečně zohlednily humanitární aspekt situace žalobců.
4. Správní orgány vyšly ze skutečnosti, že žádosti žalobců o povolení k trvalému pobytu byly nepravomocně zamítnuty, zákonná lhůta pro rozhodnutí o odvolání činí 60 dnů a žalobci disponují dlouhodobým vízem, které lze opakovaně prodloužovat. Tyto argumenty označili žalobci za nepřiléhavé. Zákonná lhůta pro vydání žádného z rozhodnutí podle zákona o pobytu cizinců se neblíží 1 roku, poukaz na existenci zákonných lhůt je tak nepřiléhavý. Navíc zástupci žalobců je z jeho praxe známo, že správní orgány ne vždy rozhodují věci v zákonných lhůtách. Nelze ani předjímat výsledek odvolacího řízení – pokud by došlo ke zrušení prvostupňových rozhodnutí a věci by byly znovu projednávány, došlo by k dalšímu prodloužení celkové doby, po kterou by nebylo o žádostech o trvalý pobyt pravomocně rozhodnuto. Názor, vyslovený žalovanou, podle kterého lze pobytovou situaci žalobců řešit prodloužováním dlouhodobého víza, je v rozporu se systematickou zákona o pobytu cizinců. Předchozí udělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území je zákonnou podmínkou (§ 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců) pro udělení dlouhodobého pobytu – je tedy nelogické zamítat žádost o dlouhodobý pobyt z důvodu, že žalobci splňují jednu

z podmínek pro to stanovených. Žalobci vyjádřili přesvědčení, že z gramatického výkladu ustanovení § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců („uděluje“) vyplývá, že správní orgány nemají prostor pro správní uvážení. Pouze do jisté míry odhadují délku předpokládaného pobytu cizince na území.

5. Žalobci dále tvrdili, že matka rodiny, žalobkyně b), je ve špatném zdravotním stavu. Poukázali na nejistou prognózu a předpoklad náročné léčby. Otec rodiny, žalobce a), je v invalidním důchodu a jeho zdravotní stav je rovněž neuspokojivý. Žalobci také poukázali na délku jejich řízení v pobytových věcech. Shrnutí, že jejich situace je neutěšená se silným humanitárním rozměrem.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

6. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby. Žalobní námítky označila za opakování námitek odvolacích; proto setrvala na důvodech, uvedených v napadených rozhodnutích. V době vydání napadeného rozhodnutí pobývali žalobci na území České republiky na základě dlouhodobého víza k pobytu nad 90 dnů (vízum bylo následně prodlouženo do 31. 12. 2023). V důsledku vydání napadeného rozhodnutí se tak pobytová situace žalobců nijak nezhoršila. Žalobci nejsou na základě napadeného rozhodnutí nuceni opustit území, nedošlo k žádnému krácení jejich práv, ani nelze hovořit o nepřiměřeném zásahu do jejich soukromého a rodinného života.

IV. Jednání

7. Při jednání konaném dne 19. 12. 2023 strany setrvaly na své dříve uvedené argumentaci a procesních návrzích. Nově vyšlo najevo, že ve věcech trvalého pobytu žalobců a), c) a d) bylo dne 5. 12. 2023 rozhodnuto tak, že odvolání žalobců byla zamítnuta rozhodnutími žalované č. j. MV-166222-4/SO-2023 – žalobce c), č. j. MV-166229-4/SO-2023 – žalobce a) a č. j. MV-166241-4/SO-2023 – žalobce d). Nově také vyšlo najevo, že žalobci podali nové žádosti o udělení povolení k dlouhodobému pobytu.
8. Dokazování nebylo prováděno. Závěrem strany setrvaly na svých dřívějších návrzích.

V. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
10. Žaloba není důvodná.
11. Krajský soud si vyžádal od žalovaného správní spisy. Z nich zjistil, že žalobci pobývají na území České republiky na základě dlouhodobého víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území. Toto vízum – jak se podává z cizineckého informačního systému – bylo rozhodnutím ze dne 25. 9. 2023 prodlouženo do 31. 12. 2023. Dne 1. 2. 2023 podali žalobci žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem strpění pobytu na území podle § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců (ve znění účinném do 30. 6. 2023). Již citovanými rozhodnutími správního orgánu prvního stupně byly jejich žádosti zamítnuty, neboť žalobci nesplňovali některou z podmínek pro vydání povolení k dlouhodobému pobytu: podle závěru správního orgánu prvního stupně nebylo možné očekávat, že pobyt žalobců na území České

republiky v souvislosti s probíhajícím řízením o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu bude delší než 1 rok.

12. Podle § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců ve znění účinném do 30. 6. 2023: *Povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území uděluje ministerstvo na žádost cizince, kterému bylo uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území podle § 33, pokud pobyt cizince na území bude delší než 1 rok a trvají-li důvody, pro které bylo toto vízum uděleno.*
13. Podle § 46 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců ve znění účinném do 30. 6. 2023: *Pro povolení k dlouhodobému pobytu platí obdobně § 31 odst. 1 písm. a) až e), § 33, 34, 37, 38, § 55 odst. 1 a 2, § 56, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum.*
14. Podle § 56 odst. 1 písm. l) zákona o pobytu cizinců ve znění účinném do 30. 6. 2023: *Dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže cizinec nesplňuje některou z podmínek pro udělení víza.*
15. Podle § 35 odst. 1 zákona o pobytu cizinců ve znění účinném do 30. 6. 2023: *Dobu platnosti víza k pobytu nad 90 dnů a dobu pobytu na území na toto vízum, která je kratší než 1 rok, ministerstvo na žádost cizince opakovaně prodlouží za podmínky, že trvá stejný účel pobytu, nejdéle však na 1 rok.*
16. Krajský soud dospěl k závěru, že žalovaná posoudila věci žalobců správně. V řízení o žádostech o udělení dlouhodobého pobytu podle § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců bylo nutné posoudit splnění 3 základních podmínek: (i) jde-li v případě žádajících žalobců o cizince, jimž bylo uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území podle § 33 zákona o pobytu cizinců, (ii) je-li zde předpoklad, že pobyt žalobců na území bude delší než 1 rok a konečně (iii) trvají-li důvody, pro které bylo vízum k pobytu nad 90 dnů uděleno.
17. Pokud jde o první podmínku, pak ze správního spisu i shodných tvrzení stran vyplynulo, že žalobci jsou držiteli předmětného víza; tuto podmínku je tak možné mít za splněnou.
18. Pokud jde o třetí podmínku, pak ze správního spisu i shodných tvrzení stran vyplynulo, že důvodem udělení víza k pobytu nad 90 dnů bylo probíhající řízení o udělení trvalého pobytu. Toto řízení probíhalo i v době podání žádostí o udělení dlouhodobého pobytu. Také tuto podmínku je tedy možné mít za splněnou.
19. Pokud jde o druhou podmínku, tedy předpoklad trvání pobytu žalobců na území delšího 1 roku, splnění této podmínky bylo mezi stranami sporné. Krajský soud se tedy věnoval zejména přezkoumání toho, zda žalovaný správně posoudil splnění, resp. nesplnění této podmínky.
20. Žádosti o dlouhodobý pobyt podali žalobci dne 1. 2. 2023. V této době bylo řízení o udělení trvalého pobytu ve stadiu po zrušujícím rozsudku krajského soudu (rozsudek ze dne 19. 12. 2022). V řízení o udělení trvalého pobytu bylo dne 28. 2. 2023 vydáno rozhodnutí žalované jako odvolacího orgánu, kterým tato zrušila rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a věc vrátila tomuto k dalšímu řízení. Následně dne 20. 4. 2023 bylo vydáno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ve věci dlouhodobého pobytu. Předpoklad, že důvod pro udělení dlouhodobého víza, tedy trvání řízení ve věci udělení trvalého pobytu, bude trvat déle než 1 rok, zde podle názoru krajského soudu nebyl. Řízení ve věci trvalého pobytu trvalo 46 dní po vrácení odvolacím orgánem

k novému projednání. Byl tak důvodný předpoklad, že v dohledné době – nejvýše v horizontu nižších jednotek měsíců – bude ve věci v prvním stupni rozhodnuto. To se stalo dne 27. 7. 2023. Následně dne 3. 8. 2023 pak byla vydána napadená rozhodnutí. Zde žalovaná věc posuzovala s vědomím toho, že v řízení o udělení trvalého pobytu je již v prvním stupni rozhodnuto; mohla důvodně předpokládat, že následné odvolací řízení bude skončeno v zákonné lhůtě 60 dnů. Z toho správně dovodila, že zde předpoklad doby pobytu delší 1 roku není. I když byla v řízení o udělení trvalého pobytu doba odvolacího řízení následně významně překročena (rozhodnuto bylo dne 5. 12. 2023), nemohla toto žalovaná v době svého rozhodování důvodně předpokládat. I s překročením lhůty je však zřejmé, že důvod udělení dlouhodobého víza, tedy trvání řízení o udělení trvalého pobytu, netrval déle než 1 rok. Argument žalobců, že zákonná lhůta pro vydání žádného z rozhodnutí podle zákona o pobytu cizinců se ani zdaleka neblíží délce 1 roku, je nepřipadný, neboť důvody pro udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění podle § 33 zákona o pobytu cizinců jsou různé a nemusí se jednat pouze o probíhající řízení, na jehož konci má být vydáno rozhodnutí.

21. Žalovaná také správně zohlednila, že bytovou situaci žalobců je možné postihnout dalším prodlužováním víza nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území. Takový předpoklad není v rozporu se systematikou zákona o pobytu cizinců, jak se domnívají žalobci, ale právě naopak – je s ním plně v souladu. Zákon o pobytu cizinců totiž prodlužování doby platnosti víza k pobytu nad 90 dnů předpokládá, a to opakovaně, trvá-li účel pobytu, nejdéle však na 1 rok (srov. § 35 odst. 1 zákona o pobytu cizinců). Až v případě, že je tento maximální časový rámec opakovaného prodlužování víza vyčerpán, nastupuje institut dlouhodobého pobytu za stejným účelem. V době rozhodování žalovaného (3. 8. 2023) tento rámec vyčerpán nebyl, bylo tedy namíste upřednostnit řešení bytové situace žalobců prostřednictvím prodloužení dlouhodobého víza oproti využití institutu dlouhodobého pobytu. To by platilo i v případě, že by výsledkem odvolacího řízení ve věci trvalého pobytu bylo zrušení prvostupňových rozhodnutí a jejich vrácení k dalšímu řízení správnímu orgánu prvního stupně. I v této situaci by mohlo být dlouhodobé vízum žalobců prodlouženo a prodlužováno by mohlo být i v návaznosti na další procesní události, a to až do maximálního rámce 1 roku.
22. Logiku postrádá argument žalobce, že předchozí udělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území je zákonnou podmínkou (§ 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců) pro udělení dlouhodobého pobytu, a o splnění této zákonné podmínky nelze opřít zamítnutí žádosti o udělení dlouhodobý pobyt. Právě ze systematiky zákona o pobytu cizinců vyplývá, že institut dlouhodobého pobytu je ve vztahu k dlouhodobému vízu za účelem strpění subsidiární, dojde uplatnění až v případě, že již z důvodu vyčerpání maximálního časového rámce 1 roku nelze dále prodlužovat dlouhodobé vízum nad 90 dnů.
23. Jako neopodstatněnou shledal krajský soud i argumentaci žalobce nedostatkem prostoru správních orgánů pro správní uvážení. V dané věci nebylo posouzení splnění podmínek § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců věcí správního uvážení (diskrece) správních orgánů, ale šlo o posouzení naplnění podmínek hypotézy právní normy. Je jistě pravdou, že doba pobytu cizince na území v budoucnu je vždy nejistá a trvání pobytu do budoucna je vždy „pouhým“ předpokladem, odhadem. Je však důležité, aby tento předpoklad, odhad nebyl svévolný a nahodilý, ale určitým způsobem kvalifikovaný a racionalizovaný, opřený o relevantní okolnosti. Tomuto požadavku správní orgány dostály, když předpoklad délky

budoucího pobytu žalobců přezkoumatelným způsobem vztáhly k předpokládané době trvání řízení o udělení trvalého pobytu.

24. Pokud jde o argumentaci nepříznivým zdravotním stavem žalobkyně b) a s tím souvisejícími humanitárními aspekty pobytové situace žalobců, pak krajský soud nemíní jakkoli zpochybňovat vážnost zdravotního stavu žalobkyně b) ani zdravotní obtíže žalobce a). Krajský soud nezpochybňuje ani míru integrace rodiny žalobců do zdejší společnosti. Krajský soud však dává za pravdu žalovanému, že napadená rozhodnutí nezhoršila momentální pobytovou situaci žalobců, která byla jak v době rozhodování správního orgánu prvního stupně, v době rozhodování žalovaného i v době rozhodnutí soudu zajištěna platným vízem k pobytu nad 90 dní za účelem strpění, a to ještě se zbývajícím prostorem pro další případné prodloužení (přičemž možnost prodloužení nelze vnímat jen jako hypotetickou, neboť vízum žalobcům bylo již opakovaně prodlužováno). Napadená rozhodnutí nevedla k ukončení jejich pobytového oprávnění, ani k bezprostřední nutnosti opustit území České republiky. Jejich tvrzený dopad do soukromého a rodinného života žalobců tak krajský soud neshledal.

V. Závěr a náklady řízení

25. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobci jsou nedůvodné. Protože neshledal ani žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti, žaloby zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
26. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci byli ve věci neúspěšní, právo na náhradu nákladů řízení jim tak nenáleží. Procesně úspěšné žalované, které by jinak toto právo náleželo, žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Krajský soud tak rozhodl, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 22. prosince 2023

Mgr. Ondřej Bartoš v. r.
soudce

Za správnost vyhotovení: R. V.